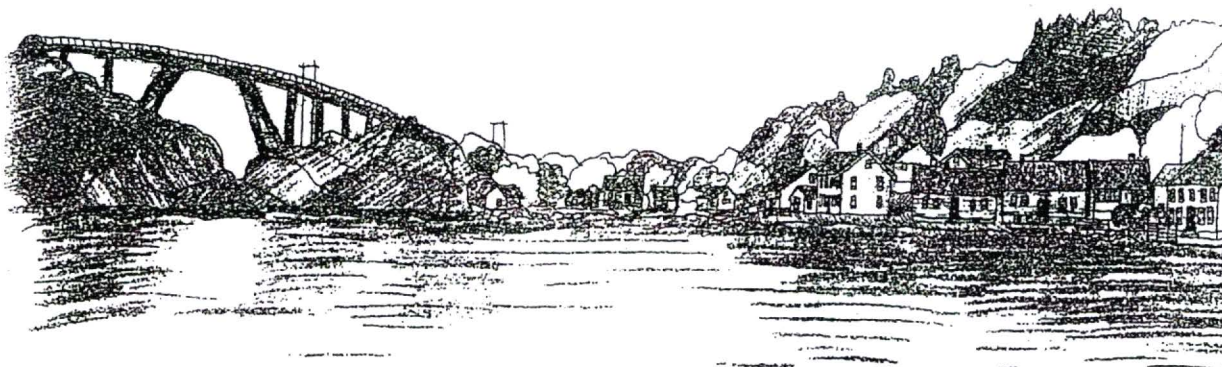

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 1.

Vinter 2014

46. årg.

STRØMBRUDD

Søndag 19. januar kl 15.30 forsvant strømmen på hele øya. Det hadde kommet store snømengder i dagene før,

Her er kablen før den går videre over broen.

Kabelen ble lagt på bukker og hengt på skilt langs veien.

som hadde lagt seg på trær og høyspentlinjer. De strømførende kablene ble blytunge, og det resulterte i at to av strømlledningene som går over Skjernøysund gikk i sjøen, mens den tredje gjenværende ble ganske slakk.

Høyspentmasta på fastlandsiden ble helt forvridd da den fikk tyngda av kablene bare fra en side.

Skjernøy ble nå uten strøm i 22 ¾ time. Kl 12.45 dagen etter kom strømmen tilbake.

Infratek, innleid av Agder Energi, sto for jobben med å få reparerert skadene og ville koble til flere strømaggregater til nettet på øya, men løsningen ble å legge 1 ½ kilometer høyspentkabel fra høyspentmasten ved innkjøringen til det gamle Natoanlegget og til første mast over broa på Skjernøy.

Forts. neste side

Som bildene viser ble kablen lagt langs veien og festet til trær, veiskilt og utsatte bukker. Den var også skjøtet på flere steder.

En høyspentkabel er ikke ufarlig å berøre, så det ble hengt advarselskilt på kablen med jevne mellomrom, og som nevnt så kunne strømmen kobles til kl.12.45 mandag ettermiddag. Da begynte arbeidet med å legge nye ledninger på strekket over sundet. De gjorde en imponerende god jobb. Allerede onsdag kveld var arbeidet

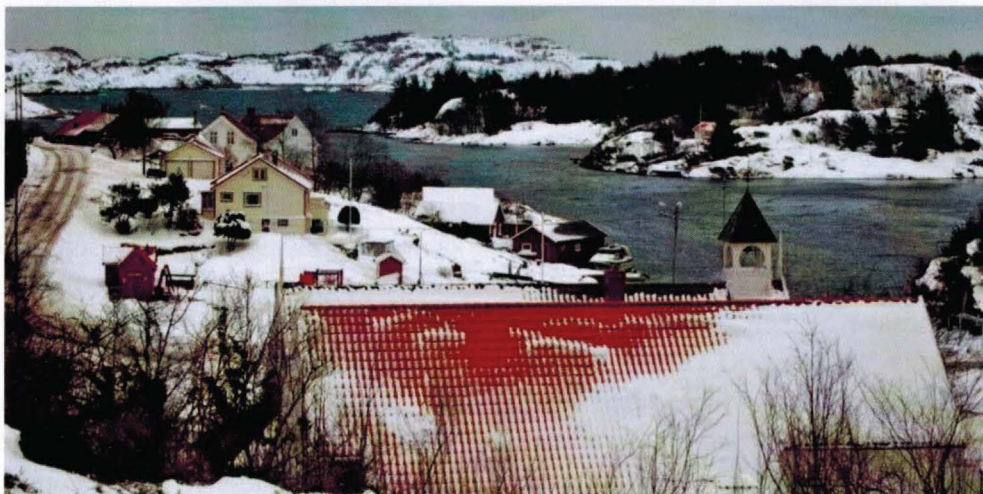
Bilde fra Langeviken

ferdig og strømmen kunne kobles inn som normalt. Dette arbeidet foregikk nesten hele tiden i kuling fra øst og snøføyke, så arbeidet oppe i mastene var veldig kaldt. Når strømmen var koblet til var det igjen å fjerne høytspenkablen som lå langs veien. På Skjernøy er det noen som har strøm til oppvarming og ikke ovner, for dem ble det nokså kaldt. Når det gjelder vann så har mange nå innlagt vann fra Mandal, men en god del av husstandene har fortsatt brønnhull og er avhengige av elektrisk pumpe. Her måtte det spares både med dusj og klosett vann. Men det gikk jo greit, en kunne hente vann hos dem som var

koblet til vannettet fra Mandal.

Når strømmen er borte over 12 timer kan en få kr 600 i reduksjon på strømregningen, men det skjer ikke automatisk. Dette må en søke om.

Jeg minnes strømforsyningen tidligere 40 – 50 – 60 år tilbake. Det var ofte strømutfoblinger. Minnes frostvinteren 1963, da det ikke var snø og det var lite vann i magasinene så strømmen ble koblet ut hver natt i ca. 2 måneder; februar og mars fra kl. 22.30 til kl 06.00 om morgenen. Det var iskaldt med mange kuldegrader. Før luftlinjen kom etter at brua var bygd var det sjøkabel på bunnen over Skjernøysund. Vi minnes også jule- og nyttårshelga da denne kablen røk og måtte legges ny. Tror det var julen 1949. Før julehøytiden gikk strømmen, og den kom ikke tilbake før nyttårshelgen enten nyttårsaften eller første nyttårsdag i 17.00 – 18.00-tiden om ettermiddagen. Da gol hanen hos oss, den var nok blitt helt døgnvill. Den julehøytiden måtte vi greie oss så godt vi kunne. De fleste husstander hadde parafinlamper, for det var ikke så sjelden strømmen ble koblet ut. Noen hadde innlagt vann, såkalt springvann der brønnen ligger høyere enn huset så vannet rant når en åpner i krana, eller håndpumpe fra brønnen. Det ble også hentet vann fra egen brønn med pøser, og jeg tror nesten alle hadde utedo den gang her på øya. Oppvarmingen var også den gang med vedovn, og den ble brukt til matlaging i tillegg til primus. Det gikk på et vis, og jeg husker det ble en koselig jul likevel. Sigurd

Vinter – sett fra «kirkebygda»

Foto: Herbjørn Pedersen

Skjernøyposten

-ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Sigurd Aalvik, redaktør, tlf. 38 26 86 11

I redaksjonen:

Evert Knutsen, tlf. 38 26 86 86

Janne Knutsen, kasserer, mob 915 49 971

Rita Dyrstad, mob. 415 56 866

Hanne Arntsen mob. 971 82 482

Siren Salthaug mob. 954 45745

E-postadresse: siren_salthaug@gmail.com

Skjernøy, 4516 Mandal.

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

Internettadresse til Skjernøyposten er;

www.skjernoyposten.no

E - postadresse: skjernoyposten@gmail.no

E-post vedr. Abonnement:

abonnement@skjernoyposten.no

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen
Skjernøyveien 254, 4516 Mandal. Tlf. 38 26 86 / 416
68949 eller **E-post vedr. adresseendringer;**
adresse@skjernoyposten.no

Kontakt USA: Morgan Hansen

Box 549, Annandale N.J.

08801 USA

Cell phone: 908-693-7626

Mail: mrmorganh@hotmail.com

Abonnementspris pr. år kr 150 - USA, \$ 20

Fiskenytt

Så lakker det på vinteren igjen, og for dem som har lagt i opplag i vinter er det tid for å tenke på båtpussen. En del holder også ut på sjøen om vinteren, og for dem har forholdene vært så som så, med svært mye vind fra øst og sørøst. Særlig i januar var forholdene ekstra vanskelige værmessig, og nesten umulig å fiske utaskjærs.

De som fisker inne i fjordene og helt under land, har fått brukbart med stor torsk, men mindre fangster av annen fisk.

Yrkesfiskerne klager på dårlige priser, spesielt for mindre fisk, med priser helt ned mot en krone per kilo, og det skal ikke akkurat anspore til den store innsatsen. Reketrålerne melder om brukbare fangster, men svært variert.

En skjernøyfisker, Svein Walvick, har i år lagt kursen for Lofoten. I skrivende stund er han fremdeles underveis. Det er et godt stykke fra Dyrstad til Lofoten.

Flere av fiskerne fra Mandalsdistriktet er allerede på plass.

På grunn av den sterke vinden, har man ikke i år vært plaget av is.

Forliset av fiskeskøyta Carina, med brødrene Fjeldskår har vært svært tungt for fiskermiljøet. Forholdene er så pass små at alle kjenner alle i distriktet. Vi håper inderlig at de blir funnet, og at man finner årsaken til det tragiske forliset. Mange lokale fiskere har deltatt i letingen, som til nå har vært resultatløs.

Evert Knutsen

Kongeørn over Sandøy

Denne karen ble observert over Sandøy 2 uker før jul,

sammen med en make - ? Vi så i alle fall 2 kongeørn, den ene litt mindre enn den andre. Håpet er da at de er et par, og at det kan bli unger til

sommeren.

Det er en fantastisk skue; de store, majestetiske fuglene som seiler på vinden høyt der oppe. Måkene prøver å plage vettet av dem, og de bryr seg ikke en plass.

Skjernøy Kapell

Vi er kommet i mars 2014, værmessig noen sørgelige måneder på nyåret. På kapellet har arbeidet, tilstelninger gått greit. Vi begynte med strikkekafe. Det er et sosialt tiltak som samler mange, med eller ute strikkepinner – og en kopp kaffe eller te hører med. Praten går livlig, et bra opplegg som forsetter en gang i måneden.

Brannøvelse neste, det er vi pålagt å gjennomføre en gang hvert år. Det kunne vært flere til stede, men været var som vi vet ikke så bra den kvelden.

På grunn av været måtte vi utsette kompefesten en uke til 24. jan. Det hjalp, det ble fullt hus og alt gikk bra den kvelden. Den samme uke 22. jan. var det årsmøte. Det ble avviklet med nødlys og stearinlys til å begynne med, da en kabel hadde blåst ned over Skjernøysund tidligere i uken. Men så kom det beskjed samme kveld som årsmøtet skulle være at strømmen ble borte en stund grunnet omkobling til ny linje. Vi fikk en ½ time på oss til kaffekoking og ordning av div. ting. Nødlysa virket og strømmen kom tilbake etter en stund. Årsmøtet gikk bra, men det er få nye styremedlemmer å få tak i så styret består av de samme – nesten – Lennart Hatlehol gikk ut og inn som ny kom Siv Dyrstad. Vi andre tar nå ett år om gangen. (Vi viser til årsmøtereferatet på side7).

5. mars ble det satt opp matter på skråtaket i ungdomsalen, det virker bra. Det var sånn ekko i lokalet, så en håper en blir fornøyd med det.

Aftenbønn ved Bjarne Christensen ble gjennomført i full snøstorm 29. jan. 6 stk. møtte opp –bra –.

7. febr. hadde ungdomsgruppa konsert. Fint opplegg og mange ungdommer (se nedenfor).

Vi hadde besøk onsdag 19 febr. av Sofia Laksø. Hun reiser for Normisjon og er opprinnelig fra Færøyene. Hun har vært misjonær, men er nå pensjonist.

Så var det sjørøverkveld 21. febr. med Otto Lehne. Han hadde mange historier å fortelle oss fra Skjernøysund i tidligere tider hvor sannsynligvis sjørøvere holdt til på 15. og 16. hundretallet. Han hadde også bilder fra de vrakene som var funnet i Skjernøysund og som de hadde dykket ned til. Hans kone Elisabeth hadde tatt undervannsbildene av vrakene hvor det eldste dateres til år 1389. Jan Helge Kristensen holdt andakten, emnet var profeten Jona som havnet i buken på en hval, men ble spydd ut på en strand. Menyen var ertesuppe, en fin kveld med skjemt og alvor.

Damemøte torsdag 27. febr. var noe nytt vi skulle prøve. Det slo godt an, tror det var ca. 40 stykker. Vi hadde damebesøk fra Kristiansand, «Damer i byen kaller de seg» der Grete Toresen er med, og de fortalte om arbeidet de driver i byen. Bønn er veldig aktuelt i deres arbeid, vi vil ha et nytt damemøte her senere, da med lokale krefter, tror det har noe for seg.

Så er det snart den store utlodningen – den 12. april. Vi ønsker alle dere velkommen til den. Men først skal vi ha den årlige rekefesten 21. mars med deilige ferske reker og annet tilbehør.

Velkommen til kapellet videre ut over våren. Håper vi får en fin vår, også i arbeidet på kapellet.

Å. Aa.

Søndagskolens julefest på kapellet

Søndagskolebarna synger

Gang rundt juletreet

Søndagskolens julefest ble avviklet som tradisjonelt 29 des. Det var godt framfylt. Det måtte settes opp ekstra bord for å få plass til alle. Vi viser her et par bilder fra festen.

Konsert på kapellet

Fredag 7. febr. var det konsert ved de 4 musikerne i gruppa Humming People. Denne gruppa har siden 2007 reist land og strand rundt for å møte mennesker med musikken sin, med over 120 konserter i året. Humming People spiller musikk i sjangeren rock/ country/ americana. Ca. 100 ungdommer fra Mandal og distriktet var møtt fram til konserten som var veldig fin og variert.

Etterpå var det matserving. Det var ungdomsgruppa som sto for arrangementet.

Portrettet

Denne gangen er det Siren Danell Salthaug som er vårt portrett. Siren er som kjent den mye medarbeideren i

Skjernøyposten.

Jeg besøker Siren i sitt nye hjem, Smedbakken 13, nesten på toppen av Dyrstadheia. Her bor hun sammen med sin samboer Anders Dyrstad Solvang.

Siren er født 27.05.86, og oppvokst på Ime 2 i Mandal. Men har siden våren 2013 bodd på Skjernøy.

Siren forteller at hun vokste opp på Ime, med foreldre og 2 søsken.

Familien har hytte på Brødøy, en øy som ligger ytterst i

Harkmarksfjorden, ut mot havet, og der har hun tilbrakt store deler av oppveksten.

Da hun var 15 år vant hun en konkurranse gjennom far Roar Salthaugs jobb, premien var et år i USA som utvekslingsstudent. Siren flyttet da til USA som 16-åring, og ble bosatt hos en veldig hyggelig familie i Albuquerque, New Mexico. Midt i ørkenen! Det var en ganske stor forandring for et sørlandsbarn som er godt vant til sjølivet. Siren forteller: "Jeg husker spesielt godt at vi etter 7 mnd. dro til California på ferie. Da jeg satte beina utenfor bilen etter 12 timers kjøretur, og jeg kjente sjølukta, ja da fikk jeg skikkelig hjemlengsel, og forstod fort hvor mye havet betyr for meg! Det var vel kanskje da jeg bestemte meg for at jeg må bo i nærheten av havet".

Ett år varte oppholdet i New Mexico. De to neste årene var Siren elev på videregående skole i Mandal, hvor hun studerte økonomi. Etter russetiden var ferdig bar det videre til et nytt utland, nemlig Danmark. I

byen Brønderslev lå folkehøgskolen hvor Siren studerte idrett. Siren forteller: "Her trivdes jeg svært godt, og dansken ble etter hvert et ganske greit språk".

Etter endt opphold i Danmark, måtte jeg spørre meg selv: "hva gjør jeg nå"? Jeg var ikke klar for å studere, og hjem ville jeg ikke enda. Så da flyttet jeg til Oslo sammen med to venninner fra Mandal. Der jobbet jeg i noen år, og var innom både barnehage, SFO og sportsbutikk.

Men tiden kom og jeg bestemte meg for å studere. Da ble studiestedet Southampton i England. Der ble jeg i 3 år, og kom hjem med en bachelor i Outdoor Adventure Management, i tillegg til et britisk førerkort.

Det var ikke bare, bare å ta førerkort i England, og enda vanskeligere var det å tilpasse seg norske kjøreregler da jeg kom hjem. Min samboer Anders hadde jo sagt at jeg ikke kunne bo på øya uten førerkort, så da måtte jeg sette alle kluter til!!

Nå er jeg ansatt ved Vassmyra Ungdomsskole, hvor jeg jobber som assistent. For tiden holder jeg på å ta fagbrev som barne- og ungdomsarbeider.

Har du mange interesser Siren?

Som liten var jeg aktiv i mange idretter, men det gikk for det meste i turn og fotball. Nå som jeg har blitt litt eldre liker jeg å gå turer, være med venner, reise, strikke, fiske. Men i det siste har det meste av tiden gått til huset vi har bygget.

Liker du deg her på Skjernøy?

Jeg liker veldig godt å bo på øya, her er det stille og fredelig, nydelig natur, og alle har tatt meg imot med åpne armer. Jeg ser alltid frem til å komme hjem til øya, og er blitt fort vant med å være øyboer.

Jeg trives veldig godt i bomiljøet, her er det folk i alle aldre, flere hus kommer opp, og det blir spennende å se hva som skjer fremover.

Synes du det lokale tilbudet er bra her på øya?

Jeg synes øya tilbyr flere gode tiltak. Jeg selv har for eksempel vært med på trimgruppa som foregår hver mandag på Grendehuset, og det setter jeg stor pris på. Det er synd at det ikke finnes barnehage her ute, det hadde vært både koselig og praktisk om vi hadde hatt det. Men det er jo et fantastisk område for barn og voksne ved Grendehuset i Tjosdalsbukta. Og som nyinnflyttet synes jeg det er spennende at Skjernøy har sin egen avis. Det er flott at de lokale tar seg tid til å skrive nyheter og gamle historier, og tenk; de har holdt på i 45 år, med Sigurd Aalvik i spissen. Jeg setter stor pris på å bli spurt med i gjengen, og jeg håper på mange spennende historier og nyheter i tiden fremover.

Hvordan ønsker du at øya skal se ut i fremtiden?

"Jeg ønsker at øya skal beholde det særpreget det har i dag, det kan godt komme noen ekstra hus, men ikke for mange. Kanskje vi får barnehage og nærbutikk om noen år, folketallet øker jo her ute sies det", sier Siren, og ser ut over Dyrstad og havet.

Jeg sier takk for meg og ser frem til å samarbeide med den nye medarbeideren i Skjernøyposten.

Rita

Historielagets Julefest på Dyrstad gamle skolehus

Søndag 5 januar 2014, kl. 1700. Denne søndagen begynte som så mange andre dager i dette nye året. Regnet øser ned i strie strømmer. Slik vi også gikk ut av 2013. Men det ble ei lita lette da det nærmet seg feststart. Vi stuer oss sammen så godt vi kan. Store og små 57 i tallet. Og det er ganske så trangt i den lille skolestuen. Arnt Otto Aanensen ønsket alle velkommen, og vi synger sangen "Romjulsfest i skolestua". Så går ordet til Hanne Katrine Skår, som forteller oss om "Den vesle bygda som glemte at det var jul", av Alf Prøysen. Høgt oppi åsen lå det ei lita bygd for seg sjøl. Folk som bodde der var akkurat slik som andre folk i andre bygder. Noen var store og noen var små. Noen var flinke og noen var late; og noen likte fiskeboller bedre enn kjøttkaker, og noen likte kjøttkaker bedre enn fiskeboller. Så de var nokså forskjellige, men når det gjaldt én ting, var de helt like alle sammen. De

Hanne Katrine leser eventyr av Alf Prøysen

var så fæle til å glemme. Og de glemte de merkeligste ting, alle på en gang! osv. Stemningen er god. Så er det bordvers og tid for noe å bite i. Div. bakst og varm kakao, kaffe og brus..... Fargestifter blir sendt rundt, så de som vil kan tegne på dukene. Vi sang Skjernøysangen og noen flere julesanger, før det er tid for å rydde plass til juletrengang. I mellomtiden hadde barna stjerneskudd ute. Juletreet er jo noe av det mest spesielle i sitt slag, og blir beskuet av mange. Vi synger mange fine julesanger og det blir mange runder rundt einerbærbusken med levende lys på. Så er det tid for "På låven sitter nissen" Å det e` da det skjer..... Taklemmen beveger seg.. Vi ser en vått, så en sjegegda..... Han e` rar denne nissen. Får alle til å le. Året som nå er gått, hadde han blitt uroet titt og ofte av banking. Det var umulig å få sove i fred..Te` å med på sommeren trodde han. Men noe var skjedd, for nå blei han ikkje blaud på beinan lenger.

Flott juletrebusk

Forts. neste side

Vi stuer oss sammen ved bordene

Taket var tett, og golvet i den gamle skolestuen må ha fått seg en skikkelig omgang. Vi trengte ikke lenger å sette sjøbein. På rotur hadde nissefar vært. Det e` denne rosjekta i Skjernsund han låne. Mi måtte ikkje si det te` noen.....Å karameller og slikkepinner sendte han ner, men først ville han ha boller til en grusomt rumlende mage, som til tider brakte så det gikk ut over skjønnetssøvnen..... To boller ville han ha. Å sånn på tampen hadde han en hilsen til to som var komme langveis fra. Fra Amerika..... som Rita Dyrstad hadde med seg på festen. Men hilsenen var skrive på engelsk å ble derfor sendt videre å så videre Tradisjonen tro avsluttet vi med Deilig er jorden.... Så ruslet vi ut i natta, fakkeltoktene lyste langs gamleveien hjem. Håper vi sees igjen neste år på denne spesielle julefest.

Åse-Karin H. Aanensen

Referat fra årsmøtet i Skjernøy kristelige ungdomsforening

22. 01. 2014

Leder Åshild Aalvik ønsket velkommen til 34 fremmøtte i det kalde vinterværet. Hun ga ordet til Bjarne Christensen som holdt andakt.

Årsberetningen vitnet om meget god aktivitet gjennom hele året. I tillegg til den tradisjonelle aktiviteten har kapellet i år feiret 100-årsjubileum. Det har også vært avholdt 4 bryllup.

Kasserer David Hinderaker fulgte deretter med regnskap. Tidligere har regnskapet vært delt i en del for kapellet og en del for Ungdomsforeningen. For å bedre oversikten er disse nå etter anmodning fra revisor slått sammen. Det er også foretatt telling av alt inventar, inkludert tekniske installasjoner. Oversiktsdokumentet er lagt i safen.

Årsberetning og regnskap ble vedtatt uten anmerkninger.

Signe Aalvik gjennomgikk aktivitet og regnskap for innsamlingskomiteen, som viste et solid resultat i 2013. Komiteen vil nå bli nedlagt, da man føler at arbeidet er gjort. Signe vil fortsatt ha ansvaret for den økonomiske aktiviteten, fast givertjeneste og annet. Arbeidet med kalender vil fra og med i år bli nedlagt.

Regnskapet ble vedtatt uten anmerkninger.

Deretter fulgte årsberetninger med regnskap for de øvrige aktivitetsgrupper, Ungdomsgruppa, Yngres, Barneforeningen og koret, SBK.

De tre første kunne vise til jevn og god aktivitet, for koret har det vært vanskelig å få nok deltakere, så her er det bestemt å ta en pause fram til høsten 2014, og forsøke å få til noe da.

Det er mange aktiviteter som skal bemannes av ledere, og det er ikke lett å få nok folk til å stille opp, så valget bød på visse problemer, men man kom da i mål så noenlunde.

Det nye styret består av:	Leder: Åshild Aalvik
Nestleder: Tom Inge Dyrstad	Kasserer: Siv Dyrstad
Styremedlem: Grete Toresen	Styremedlem: Jan Øystein Dyrstad
Kasserer: David Hinderaker	Revisor: Thor Ivar Hansen

Forts. neste side

Også de andre aktivitetsgruppene ble bemannet, om enn for enkelte med noen færre enn ønskelig.

Øvrige saker til behandling.

Lokalet i andre etasje skal lydisoleres. Man regner med økt utleie av dette rommet, så derfor bør dette gjøres så snart som mulig.

Årlig bevilgning til Normisjon ble etter styrets forslag satt til kr 6000.

Det største arrangementet i år er Skjernøydagen. Planlegging av denne starter om kort tid. Dato for arrangementet er satt til 2.8.14.

Det har tidligere vært samtaler med Skjernøy Vel om samarbeide, men foreløpig har ikke dette ført til noe konkret. Det var delte meninger om et slikt samarbeid, da flere mente at det ville medføre jobb hvert år, i stedet for annethvert år som nå. Andre mente det burde vært valgt en egen komite for dette arrangementet. Noen var også inne på at aktiviteten burde reduseres noe, eller kanskje delvis erstattes av en givertjeneste. På neste årsmøte tas organisering av Skjernøydagen opp som egen sak.

Årets arrangement vil under alle omstendigheter bli gjennomført som tidligere.

Evert Knutsen Referent.

En epoke om søsknene på Norheim er gått over i historien

Per Kristoffer Pedersen Dyrstad, Solveig Edith, Johan Torvald Emanuel, Anne Theodora, Torlaug, Karoline Susanne og Liv.

Den siste av søsknene, Liv Gustafson f. Dyrstad; døde 30. juni 2013 nesten 97 år gammel.

Anne Reidun Lund og tante Liv Gustavson

Det var spesielt på Norheim der 4 av 7 søsken var født døde. Som syvåringer ble de sendt til Oslo på døveskole, og de kunne være borte hele skoleåret. Tross for hvor tungt det var å være skilt fra familien og hjemstedet slik, hørte man aldri at de klaget. Det bidro heller til den enorme kjærligheten alle søsknene hadde for hjemstedet sitt. Uansett hvor i verden søsknene bodde, var Norheim alltid i hjertet.

Solveig ble boende i Sverige, Theodora og Per i New York, Johan i Kristiansand og Karoline i Setesdalen.

Det er ikke få hundre brev som er gått mellom søsknene som alltid hadde stor kontakt med hverandre. Gleden var stor når de kunne samles på Norheim med sin kjære mor, Roberta. Liv reiste til New York rett etter 2. verdenskrig for å besøke Per og Theo. Der møtte hun John og ble værende. Liv lærte seg på egenhånd både å snakke og å skrive engelsk. De bosatte seg i Queens der Liv ble boende hele sitt liv. De fikk 3 sønner, Walter, Robert og David som alle har vært mang en gang på

Norheim.

Liv var et eksepsjonelt menneske. Sterk, flink, tålmodig og med en livsglede og pågangsmot av det sjeldne.

Forts. neste side

Kjærligheten til Norheim, Norge og familien her gjorde til at Liv var på besøk 12 ganger disse årene. Siste gangen var det året hun fylte 89 år. Da var hun her i 3 måneder og vi fikk feiret hennes bursdag slik seg hør og bør på Norheim.

Vi etterkommerne av familien på Norheim har så mange, mange gode minner om søsknene og tante Liv. Vi lyser fred over tante Liv sitt minne.

Stille suser trærne rundt hjemmet du elsket.
Farvel nikker blomstene du vernet så tro.
Takk kvittrer fuglene som dagen deg hilste.
Stille visker vinden: «Sov i ro».

Skrevet av Anne Reidun Lund

Hilsener fra familien i Norge og Sverige

Mom was an amazing human being and lived in one incredible arc of time. Mom was born in 1916, on the kitchen

*Bakerste rekke fra venstre: Per, Solveig, Theodora, Johan
Fremste rekke fra venstre: Torlaug, Torvald (far), Liv, Roberta (mor), Karoline*

table of her family home in Norway. She was the youngest of 7, 2 brothers and 5 sisters; of those siblings only 3 had "normal" hearing. Mom lived through the Nazi Occupation of Norway: curfews and deprivation were usual; Mom's brother, Uncle Johann was tortured by the Nazi's; she experienced the "disappearance" of many of her Jewish friends. I would often ask mom about those times, but she refused to talk about it saying that she preferred those times to be forgotten.

She returned in 1950, and my mom and dad got married.

She came to the US in 1948 to visit her older sister, Aunt Theo, who brought her to a wonderful church whose mission was to serve the Deaf. It was at St. Matthew's Church where she met my dad and fell in love. She had to return to Norway and Dad had to petition the State Dept. to allow her return and get married.

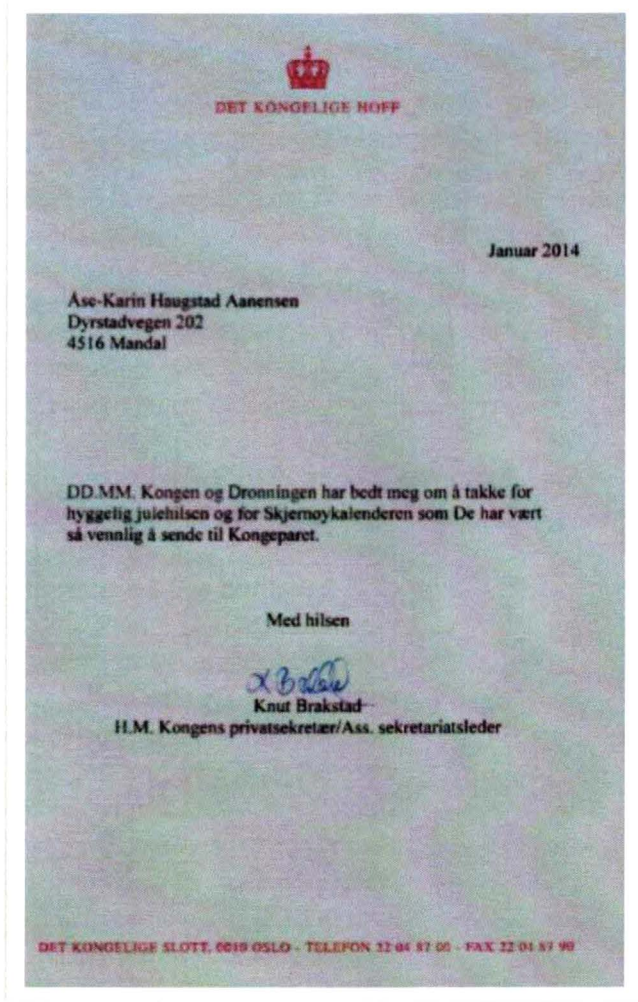
Walter Gustafson

Setauket, NY

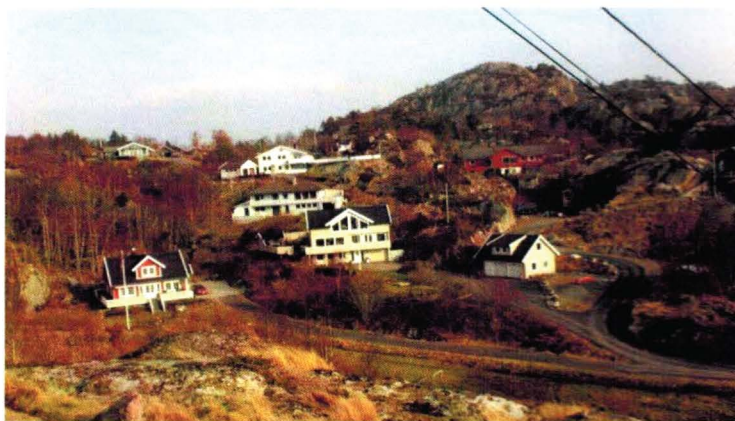
She had to return to Norway and Dad had to petition the State Dept. to allow her return and get married.

Mom was clever enough to realize that she could learn English by reading the Daily News. I was born in 1952. I never thought of my parents as having any "disabilities;" sure, I had to function as a communicator for them, but I didn't know any differently and it was my mission to be a good son. "Home Sign" was my language with my parents, and it was a language of Love. It wasn't until I became an adult when I realized that my mom communicated with broken English and that I know quite a bit of Norwegian. My family knows that Mom was an amazing human being. She was the foundation of our family and a force of nature. It brings tears to my eyes knowing that we can't be with Mom during my favorite family holiday of Christmas. She was my best friend and conscience and I will miss her deeply.

Julegave til kongen og dronningen

Den 17. desember 2013 sendte jeg en Skjernøykalender til Kongen og Dronningen. De måtte jo også ha litt til jul... På et fint julekort med bilde av Kapellet skrev jeg litt om Skjernøya. Om kapellet og alt det blir brukt til, og om utbygging, litt om ungdomsforeningen, og stor innsats fra store og små for å få inn penger til nedbetaling av lån. Og litt om Skjernøykalenderen 2014 med bl.a. bilde av kongeskipet Norge, og den fine øya vi alle er så glade i. I dag 30 jan. kom det et brev fra det kongelige Hoff. Se vedlegg.
Hilsen Åse-Karin H. Aanensen.

Dyrstad med Grottevarden i bakgrunnen

Vi blar i arkivet

Vi forsetter i nr. 4. 1977. Her fortelles det om Elg-besøk. År etter år hver høst får vi besøk av elg på øya, gjerne omkring elgjakta. I fjor, som tidligere nevnt, ble det skutt en elg her ute. I år kom elgen tre dager før elgjakten og dukket opp midt mellom husene i Valvik hvor den forsvant ned mot Bokstuvågen. Tre dager på rad dukket den opp på sletten foran huset til Peder Walvik hvor den gikk og beitet. Flere ganger var den nede i eplehagen hvor den forsynte seg med nedfallsfrukt. Peder var bare glad til at han fikk avsetning på eplene for de var fulle av mark og ikke spiselige likevel. Siste gang elgen ble observert var dagen før elgjakta, da begynte de å bore etter vann i Valvik så den ble vel skremt da. Elgen var en mellomstor okse.

Det har vært boret etter vann på Vesterøya i 1977. Det er samme firma som boret fire mislykkede hull i fjor. Det ble boret ett hull i Valvik og tre på Dyrstad. Alle disse hull ble boret til ca. 60 meter, og i hvert hull fant man lite eller intet vann. For å løse dette problemet ladde de hullene med 25 kg dynamitt, og fylte resten av hullet med vann. Ja, det ble litt av en salutt da disse salvene gikk av. Vannspruten sto nok 50 – 100 meter til værs, det var et syn å se. Og vannet kom til dels i store mengder. I iallfall fikk alle nok til sin husholdning.

River bolig fra 1850

MANDAL: Therese Aanensen på Dyrstad på Skjernøy, har fått tillatelse til å rive eksisterende bolig fra 1850, for å bygge ny. Årsaken er at den 164 år gamle boligen har så mye sopp og råteskader at den er vanskelig å restaurere. Eldre bygningsdeler som dørblad og hengsler er man blitt enig med fylkeskonservatoren at man skal ta vare på.

Dette er boligen som skal rives

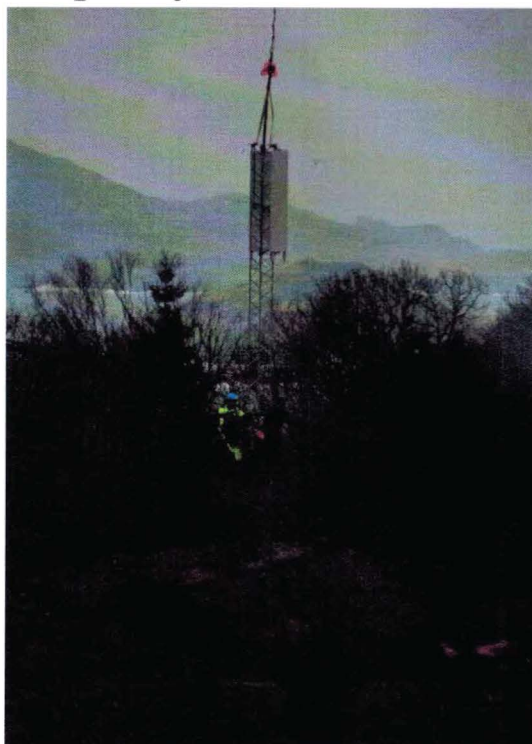
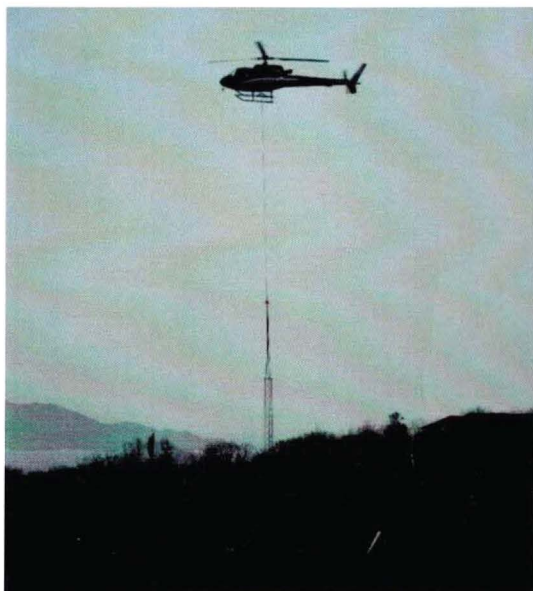
Fra «Lindesnes»

Fra svunnen tid

Bildet viser Bergekilen i 1960 årene

Montering av ny mobilmast på Dyrstad

Helikopter er tingen når ting skal monteres på utilgjengelige områder. Særlig som bildene her viser en høy mast som blir satt opp i flere deler, etter 55 minutter var alt på plass.

Det er Telenor som har satt opp en ny mobil telekommunikasjonsmast på Dyrstad. Dette vil føre til en betydelig bedre dekning av mobiltelefoner. I forbindelse med dette er det også lagt fiberkabel fra koblingssentralen på Farestad over Høgevar den til masten på Dyrstad.

Dette skjedde mandag 3. mars. Det var litt tåkete i luften, så bildene ble ikke så helt klare.

Foto: Åse Karin H. Aanensen.

Referat fra årsmøtet Skjernøy vel

Årsmøtet ble avholdt torsdag 27. februar 2014. Totalt møtte 24 personer, inkl. styret.

Saksliste:

Åpning v/formann Per Tønnes Berge

Godkjenning av innkalling og sakliste: Godkjent

Valg av møteleder, referent, revisor og 2 stk. til undertegning av protokoll

Møteleder: Per Tønnes Berge

Referent: Karina Wathne

Underskrive protokollen: Ingrid Ilebekk og Sverre Gunnar Syvertsen

Revisor: Karina Wathne

Årsberetning Grendehuskomiteen

Årsberetningen ble lest opp og godkjent. Noe prat om hvordan man kan øke leieinntektene, forslag om annonsering tas til etterretning.

Årsberetning Skjernøymarsjen

Årsberetning ble lest opp og godkjent. Mindre folk i 2013, men tradisjonen videreføres.

Årsberetning Arealplangruppa

Årsberetning fra arealplangruppa er ikke kommet til styret. Sverre Gabrielsen fortalte om at han anser denne gruppen som en "sovende" gruppe som trår til hvis det i framtiden skulle dukke opp saker. Arealgruppa har fått orientering om reguleringsplan for Skjernøysund med ca. 2-3 boliger

Forts. neste side

Årsberetning Fotballgruppa og Lekeplass

Årsberetningene ble lest opp og godkjent. Mange barn har deltatt på ukentlig trening i sommerhalvåret. Banen er mye i bruk. Det kom forslag til forbedring av fotballbanen, styret tar det til etterretning. Det blir antagelig et stort løft rent økonomisk. Lekeplassprosjektet er nesten ferdigstilt, bare ferdigstillelse av rampe gjenstår.

Årsberetning Skjernøy Vel ble lest opp og godkjent.

Fjorårets store prosjekt var Skjernøydagen og 17. mai, som forløp tradisjon tro. Det ble også fremhevet at gruppen som ble nedsatt i fjor har ordnet veien over "myra" mot Skjernøysund til stor glede for turgåere. Stor takk til de og alle som var med å hjelpe til på Skjernøydagen.

Fastsettelse av kontingent

Styret foreslår å øke kontingenten fra kr. 200 til kr. 300 pr. husstand. Medlemsåret løper fra august til august. Dette ble godkjent.

Gjennomgang årsregnskap

Kasserer Eivind Syvertsen gikk gjennom regnskapet og dette ble godkjent.

Innkommne forslag

Ingen innkomne saker.

Styret fremmer forslag om økning av leiepriser og at kun de som betaler medlemskontingent til vellet, får leie til reduserte priser. Dette ble godkjent.

Gamle saker som ikke er utført

- Planering av inngang til grendehuset: Sverre Gabrielsen har sjekket pris, ca. 60.000 for å skyte ut og planere.
- Fender langs veien mot Skjernøysund: Det har også vært jobbet med, men det er vanskelig å nå fram. Styret fortsetter med arbeidet.
- Fartsdumper på nedre Farestad. Ingrid og Jan Ludvik Ilebekk kontakter Trygg Trafikk. Håper at de kan hjelpe
- Skjernøysundsveien er dårlig: Årsmøtet lurer på om ikke dette er kommunens ansvar å holde veien fin. Styret i vellet forsøker å jobbe mot rette instans for å få utbedret dette.
- Lyspunkt Farestad. Fylkeskommunal vei, tar saken med vegvesenet. Her har det ikke blitt utført noe i 2013.

Valg

Følgende personer ble valgt inn i styret:

Anja Hagen, David Wang, Ronnie Pedersen og Marius Walvick.

Eivind Syvertsen, Kjell Håkon Aalvik og Geir Larsen går ut av styret.

Det nye styret består i tillegg til de fire nyvalgte nå av Per Tønnes Berge, Roger Karlsen, Atle Hjemdal, Kjetil Skistad, Helene Hageland og Erik Aanesen.

Karina Wathne
Referent

Sverre Gunnar Syvertsen

Ingrid Ilebekk

Leie av grendehuset

Grendehuskomiteen består av undertegnede, Hilde Herstad og Gerd Jacobsen.

Det har de siste årene vært ganske jevn utleie av grendehuset. Huset er hele skoleåret igjennom i bruk to ganger i uka av øyas spreke damer. Her får de trent både kropp og snakketøy, og det er et fint samlingspunkt. I tillegg tar trimdamene nedvask av hele huset en gang i året, noe vi er veldig takknemlig for! Hobbyklubben bruker kjelleren hver torsdag. Så det er mange innom huset i løpet av ei uke.

Vi har også vært heldige og fått leie ut i flere uker på ugunstige tider av året til Trafikkdirigering i flere år nå, i tillegg til noe utleie om sommeren. Noe mer kan selvsagt være ønskelig. I tillegg leies husets første etasje ut til store og små anledninger i løpet av året, mest i helger, men også et og annet arrangement midt i uka.

Vi ser også at mange skoleklasser bruker lekeplassen til f.eks. sommeravslutning. Det må jo være god reklame for den flotte øya vår.

Årsmøtet i Skjernøy vel vedtok å øke leieprisene. Nytt i år er også at det kun blir de som betaler kontingent til vellet som får leie til redusert pris. Dette vil gjelde fra 1. august 2014. Vi har sett det som nødvendig, ettersom huset er stort og dyrt å drifte, både med forsikring, strøm, kommunale avgifter og diverse småting i løpet av et år. I skrivende stund arbeides det med å bygge et halvtak over inngangen mot kapellet.

Priser for leie i 1. etg. er (Ikke medlem i parentes):

Helger: Kr. 1 000 + vask (2 200,-)

Ukedager: kr. 300 + vask (500,-)

Selv om trimdamene gjør en fantastisk jobb med å vaske, oppfordres også andre til å stille opp. Dugnad for vasking er satt til uke 18, da vil huset være åpent hele dagen og lister over hva som skal gjøres blir lagt fram.

Dersom du eller noen du kjenner vil leie grendehuset, kan de ta kontakt med Karina Wathne, tlf. 48 01 40 89 eller grendehuset@skjernoy-vel.com

Karina Wathne

Leiepriser for Skjernøy Grendehus

Oppdatert fra 1.3.2014

Lokaler 1. etg.:	Medlem	Ikke medlem
• Fredag, lørdag el. søndag	1000,- + vask	2200,- + vask
• Ukedager mandag-torsdag	300,- + vask	500,- + vask
• Fotballbane (fredag kl. 16 til søndag kl. 12)	7000,-	Kun for medlemmer

Leilighet 2. etg.:

- Mai, juni og august: Ukeleie kr. 5000 (fra fredag kl. 14 til fredag kl. 12)
- Juli: Ukeleie kr. 7000 (fra fredag kl. 14 til fredag kl. 12)
- Utenfor sesong: Døgnleie minimum kr. 600 opptil 5 personer, deretter kr 100 pr. person.

Leie 1. og 2. etasje samtidig:

Medlem Skjernøy Vel: kr 1000,- pr. døgn + vask

Ikke medlem Skjernøy Vel: kr 3000,- pr. døgn + vask

Priser vasking:

Kr. 500,- for 1. etasje eller leilighet.

Kr. 900,- for både 1. etasje og leilighet.

Gårdsnavn på Skjernøy

SKJERNØY – navn og navneendringer

Av Svein Berge

Fors. fra forrige nummer.

Øya har i dag 6 matrikelgårder, men vi opererer til daglig med 7. De har opp gjennom tidene endret litt på navnene, ikke minst gjelder det Farestadgårdene.

For de fleste er det er i all vesentlighet stavemåten som har endret seg, mens for Farestad er det noe annerledes.

La oss derfor begynne med nettopp denne gården.

Forts. neste side

Matrikelgård 23. Farestad.

Det virker noe «naturstridig» når man i dag taler om Ytre og Nedre Farestad ? etter som begge tettsteder unektelig ligger på samme høydekote over havet.

En gang i tiden var dette annerledes, og når det hele begynte er uvisst, men i senmiddelalderen var livet ved kysten i Norge alt annet eller trygt for den jevne mann og kvinne. Eksempler på at bebyggelsen lå langt fra sjøen finner vi den dag i dag en mengde steder her på kysten. På Skjernøya gjelder det først og fremst gårdene Dyrstad og Berge, hvor det ikke har inntrådt noen særlig endring fra bosettingsmønsteret i middelalderen.

Når bebyggelsen på Farestad ble flyttet fra sjøkanten og opp til Øvre Farestad er umulig å fastslå, men trolig kan dette ha vært allerede på 8 - 900 tallet. Noe som verifiseres av flere gravhauger i området, hauger som er tidfestet til omkring vikingtid.

Hva vi derimot med sikkerhet kan slå fast, er at det på begynnelsen av 1500-tallet eksisterte bebyggelse på Øvre Farestad under fjellet Høgevarden. Ser vi så på stavemåten av Farestad, har denne oppgjennom århundrene vært noe forskjellig;

Navnet Farestad er i NE. s. 46 under, under tvil henført til Elvenavnstammen Far-; Sammenheng med elvenavn er imidlertid umulig, da gården ikke ligger ved noen elv. Mer sannsynlig er at stedet opprinnelig har vært kalt *Farðastaðir, av Mandsnavnet Farði. Dette er visstnok kun kjedt fra Jemtland; ".....men da det synes at være et Kortnavn for Farþegn, som blant annet finnes brukt på Vestlandet (Lind Sp. 265), kan Farði også ha vært i bruk i andre landsdeler". Forklaringen er imidlertid svært usikker.

"Røbbing" er øya Ryvingen (Mandals-Ryvingen); Navnet er nok en avledning av folkespråkets Ruva f.eks. høy stabel eller dyng. Det er i fylket enda en øy ved samme navn, denne ved Flekkerøy.

"Wengis-holm" skrives nu Vengelsholmene; "Hellisø" er Hellersø (av hellir m., klippehule, (Lind. se innledning. S. 55).

Far har her trolig snarere sitt utspring i at «Våa» eller Rosnesvåa, (Sundet mellom Rosnes og Farestad) «løper» nord-sør, og at heiene på begge sider danner et «far», et sted der man krysser en elv, vann og lignende. Jf. Sør Audnedal Fardal. Her er også «heier»/åser på begge sider av en forholdsvis markert dalsenkning som må krysses for forflytning nord-sør i lendet. På denne bakgrunn er det mer sannsynlig å tro at gårdsnavnet Farestad har sitt utspring i at dette er et sted hvor man har «krysset»/ferget over vannet for å komme fra en side av vannet/fjorden til en annen.

I gamle skattematrikler er Farestad delt i Østre og Vestre Farestad. Begge disse var fullgårder[1] med en skyld på over 4 huder[2] hver, sannsynlig vis 6 - 7 huder. Med andre ord, 12 til 14 til sammen. Farestad er også nevnt blant de såkalte «utskyldsgårdene[3]».

Imidlertid ble betegnelsen Østre og Vestre etter hvert ganske misvisende. Tradisjonen vet å berette at bebyggelsen ble flyttet ned til sjøen etter en brann. Først til det som i dag kalles Nedre Farestad, og noe senere til dagens Ytre Farestad. Dette fant trolig sted i første halvdel av 1600-tallet. Hypotesen at det var brannen som var årsak til flyttingen er derimot heller tvilsom, trolig har det snarere vært av bekvemmelighetsårsaker at husene ble flyttet. Og ikke minst, etter som «tilværelsen» ble tryggere for den enkelte utover på 1500-tallet. I tillegg til jordbruk var fiske og losing en vesentlig del av næringsgrunnlaget for befolkningen, og derved er det temmelig innlysende at det å ha boligen oppe på Øvre Farestad, og båt og redskap nede ved Rosnesvåa, måtte være svært tungvint.

Imidlertid tok det sin tid før skattematriklene fanget opp denne endringen i bosettingsmønsteret, men innen 1660 var det kommet orden på sakene. Da var det på Nedre Farestad 3 bruk, mens det på Ytre Farestad var ett bruk. Alt bondeodel.

Tradisjonen med brannen på Øvre Farestad og flyttingen herfra, grunnet denne, baserer seg trolig på to senere branner. En på Indre Farestad i 1739 og en på Ytre Farestad i 1814. I den første brannen omkom en mann, og i brannen i 1814 omkom to barn.

Som vi ser, den noe underlige topografiske benevnelse av de to tettsteder skriver seg fra at man først flyttet husene på «Østre Farestad» ned til sjøen. Så på et tidspunkt hadde betegnelsen Nedre og Øvre Farestad sin berettigelse,

Forts. neste side

men da også bebyggelsen, trolig omkring begynnelsen av 1700 tallet, på det som i dag kalles Ytre Farestad også ble flyttet, beholdt man blant lokalbefolkningen deler av den gamle betegnelsen «Nedre Farestad» for den bebyggelsen som i skatemanntallet ble betegnet «Østre Farestad».

Matrikkelgård 24.1. Valvik.

Fra gammelt lå Valvik under gården Dyrstad, og ble benevnt Dyrstad med Valvigen, men i siste halvdel av 18 hundre fikk Valvik eget matrikkelnummer.

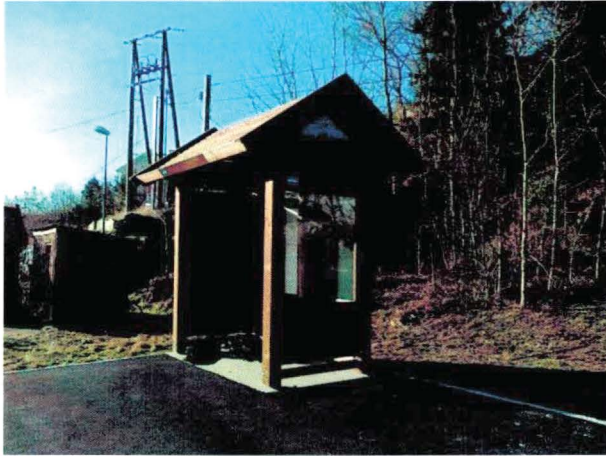
Matrikkelgård 24. Dyrstad.

Om dette navnet har man hatt flere teorier, blant annet at navnet skal skrive seg fra dyr, eller jakten på dyr, men O. Rygh sin fortolkning er trolig den mest sannsynlig (mannsnavn.)

Vi forsetter neste nummer, og da tar vi med gårdene Skjernøysund, Berge og Rosnes.

Ny ventebu på Farestad

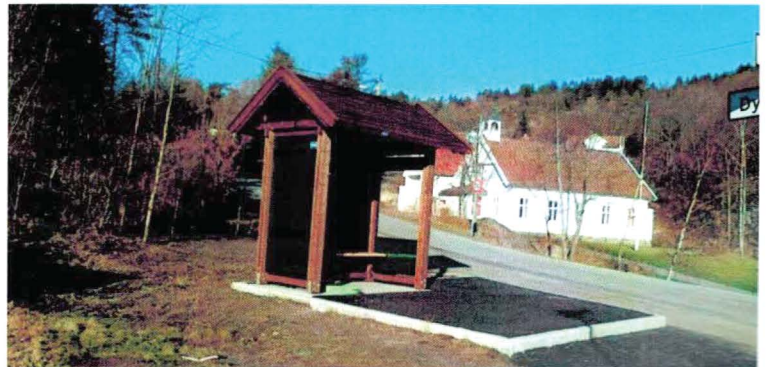
Ventetida ble lang, på ventebua. Arbeidet startet i høst. Vi var optimister alle sammen, for den gamle bua hadde ventet lenge på et ansiktsløft. Det var mot slutten nesten tryggere å vente utenfor enn inni den. Men så var ventetida over. Det ble laget grunnmur og spenningen steg. Ventetida skrumpet inn og vi begynte nesten å glede oss til å

vente! Så en dag stod det en søt liten bu med tak og glassvegger i. En benk var der og. Det er i høyden plass til tre på benken, hvis været er av den sorten vi hadde i januar. Problemet er bare at når været er sånn, vil det være bedre å stå bak ventebua, mens man venter, på for eksempel bussen. Hver dag står det ca. 20 barn og venter og venter på skolebussen, i all slags vær. De sto bare og så på dette nye vidunderet den første morgenen den var der. Hadde den bare vært dobbelt så dyp og dobbelt så bred og vendt med åpningen mot kapellet, så hadde kanskje halvparten av dem kunne stått innunder i ventetida. Dagens barn, tenker kanskje mange. Bare kravstore! Neida, det er ikke det. Ungene klager ikke. Men de som styrer kunne kanskje hørt litt mer på hva

som egentlig er behovet, i grisgrendte strøk, i ventetida. Når det er sagt; Kjører du forbi ventebua litt før klokka 8 om morgenen vil du se at de fleste ungene henger oppi trærne, eller skuter på rampa i ventetida. Så ungene, på øya, er skikkelig flinke til å være ute og leke, og kose seg, og vente, i all slags vær. Ikke stå og vente inne i ei trang bu. Men fin var ho, den nye ventebua, som vi venta på. Den som venter på noe godt...

Hanne

Drama i Juvika

Søndag 16. februar ble vi oppmerksomme på et spetakkel uten like over båthuset vårt. En havørn hadde fått tak i en mindre fugl, antagelig ei kråke, og fløy over til Sundsholmen for å fortære sitt bytte.

Kråker og måker fløy over og rundt ørna, som ikke lot seg stresse under måltidet.

Da den var forsynt tok den til vingene igjen, forfulgt av ei kråke.

Ørna tok en runde over Juvika før den satte kursen mot øst og forsvant i det lave skydekket – med kråka hakk i hæl.

Det rapporteres også om en stor kongeørn som er observert patruljerende over Stusøy – den håper antagelig å finne en villsau eller et -lam som kan ende opp som ørnemiddag.

Janne

Smånytt fra Øya

Skjernøybroa

er inne i økonomiplanen etter at fylkestinget vedtok budsjett og økonomiplan 17. des. 2013. I økonomiplanen for 2014 – 2017 har Vest-Agder fylkeskommune satt av 5 millioner til broa, fordelt med 4 millioner i 2016 og 1 million i 2017. Med dette og reguleringsplanen for Skjernøysund vil en øke muligheten med å få iverksatt tiltak for myke trafikanter på Skjernøybroa skulle en tro.

Vravgåten i Skjernøysund

er nå løst, mener danske marinæreologstudenter etter grundig undersøkelser av det siste vraket som ble funnet i 2009.

For 3 år siden gjennomførte de danske studentene utgravinger i vraket, og professor i marinearkeologi, Thijs J. Maaeleveld mener det er mest sannsynlig at skipet hadde vært utsatt for en storm, og så vidt, har klart å komme seg inn til land for deretter å synke. Skjernøysund har vært ferdselsåre langs den sørlandske skjærgården, og her kunne skipene søke ly for stormene i Skagerak. Skipet viser seg å være polsk, og tømmeret i det er

datert til år 1389. Vraket har inneholdt flere tønner med kalkmørtel, noe som studentene mener kan ha vært ment til bygging av kirker eller festningsverk. Skipet skal ha vært mer enn 20 meter langt og er klinkbygget som er en tradisjonell byggeteknikk for trebåter.

Barnedåp på kapellet

Trine Hansen og Ole Jan Dahl, dømte sin datter Pia på Skjernøy kapell den 13. oktober 2013. Trine kommer for øvrig fra Valvik, men har bosatt seg i Mandal. Vi beklager for at vi ikke fikk dette med i forrige nr. **Så søndag 26. jan.** ble Jonathan døpt. Foreldre Camilla Dyrstad og Stian Engedal. De er bosatt på Omland, men Camilla kommer fra Dyrstad.

Vi vil gratulere Nina og Erik Bentsen som da bodde i Valvik med en gutt som ble født 8. okt. 2013. Han har fått navnet Jack. Dette skulle vi også hatt med i forrige nummer. Vi beklager.

Vi vil med det samme gratulere Vivian og Bernt Kristiansen på Farestad med en jente som ble født 21. febr.

Snøfall i Januar

Det har vært mye skader på skogen i vinter, på grunn av tung snø, men også på grunn av vind.

Flere steder har det vært nødvendig å tilkalle ryddemannskaper for å rydde trær ved

strømlinjene. Og langs veien har trærne hengt helt ned mot frontruten i bilen. Mye skog er brukket, eller veltet, og masse grantopper på tre, fire meter har knekt sammen på grunn av snøtyngden. Så det er plenty å ta seg til med rydding og hogging.

Fra uke to og ut måneden i januar snødde det nesten hver dag. De første som skulle på jobb om morgenen måtte ha med seg motorsag for å fjerne trær og greiner som var falt ned i veien.

Det ble brøytet hver dag, og brøytetekantene begynte å bli svært høye, men i begynnelsen av febr. kom mildværet og regn så snøen forsvant like fort som den kom.

På Berge kantet et stort grantre mot høyspentlinjen, og

toppen brakk av og ble hengende fast i den ene ledningen.

Sterke vindkast gjorde at den svingte bort i neste ledning og forårsaket strømprudd.

Havskum

Formiddagen den 24. febr. kom det inn store mengder havskum som fylte opp innerst i Dyrstadvågen. Det så ut som et skydekke. Dette med skum skjer fra tid til annen etter uvær med høy sjø, men det kan gå flere år mellom hver gang.

Åse Karin sendte noen bilder fra en gang tidligere det hendte, 5. nov. 2000. Da nevner hun også etter det uværet som var da, ble det funnet store mengder tømmer og materialer fra en båt som gikk ned på danskekysten

Bildet er tatt av Norunn H. Walvick 24. febr.

Foto: Åse Karin H. Aanensen.

Dette bildet er fra 5. nov. år 2000

Rådyrjakten høsten 2013

Så vidt vi har bragt i erfaring ble det skutt 11 rådyr på Skjernøy høsten 2013. Dette er noenlunde som normalt. Bestanden er stabil, men betydelig lavere enn for en del år siden. På vinteren flokker dyrene seg, så det er ikke uvanlig å se fire, fem dyr sammen. Det trasker fremdeles en eller to elg rundt i Skjernøyskogen.

Evert Knutsen

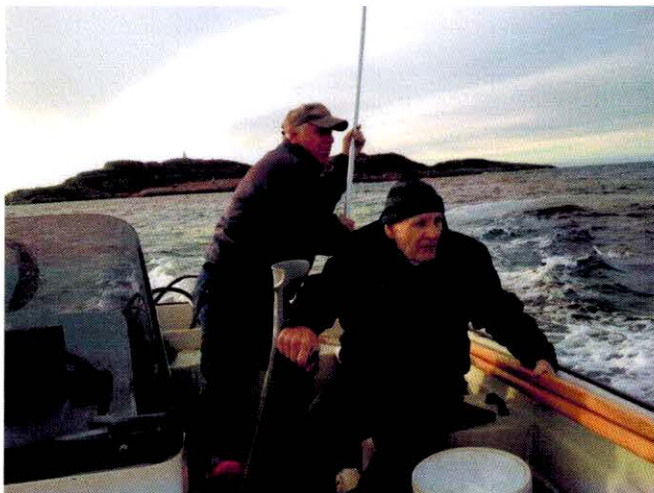
Innflyttet til øya

Øystein og Bjørg Elin Berge – med deres tre barn flyttet til Kniben – Farestad i januar 2014. Øystein – sønn av Marit og Svein Berge er jo født og oppvokst i Glåva – Norges sydligste hus, og er dermed kommet tilbake til hjemtraktene. Vi ønsker dem hjertelig velkomne til Skjernøy.

Vi tar også med at Nina og Erik Bentsen sammen med barna Lars, Maja og Jack har flyttet inn i nytt hus i fidja på Farestad. Det eksisterende hus som sto der ble revet, og nå har de bygd opp et fint sørlandshus der.

Brødre på hummertrekk

Siste hummerteine ble trukket ved Eigeland i slutten av november 2013.

Henry Abrahamsen og Georg Walvick på vei ut Dyrstadstranda.
Tekst/foto: Norunn Hågan Walvick

Brødrene Henry Abrahamsen (68) og Georg Walvick (81) har i årtier fisket hummer sammen mellom Ryvingen og Dyrstad stranda. De har trukket opp hundrevis med hummer fra havets dyp i over 60 år. Begge er oppvokst med hummerfiske som et av årets høydepunkt og er godt kjent med hummerplassene utenfor i skjærgården.

De siste årene har Walvick måtte legge årene inn,

mens Abrahamsen fortsatt har teiner i sjøen når sesongen er der. Da den siste teina skulle hentes fra fjorårets sesong fikk Walvick være med. Det ble imidlertid kun noen få krabber – eller paltorsk som brødrene sier – på siste trekk i det fine novemberværet.

Vårtegn

Den tredje mars viste de to første grågjessene seg over Nordfjorden. De fløy helt lavt, så de tilhører nok de lokale som hekker i vårt område. Den lokale stammen har vært i sterk vekst de senere år.

Evert Knutsen

Årets nykommer: Strikkecafe

Tre kvelder har det vært invitert til en uformell kveld på kapellet, med strikketøy og kveldsmat i fokus. Alle som kan holde to pinner i hendene samtidig er velkommen, uansett alder og kjønn. Også barna har kost seg, blant annet med biljardbordet oppe. Ildsjelene ønsker at den uformelle, hyggelige praten blir det viktigste med dette tiltaket. Vi har sittet i den nye salen og spist deilig kveldsmat mens strikkepinnene og praten har gått livlig. Noen menn har også funnet veien, men vi håper på flere. Der er ingen krav til mønster eller ferdigheter. (gjelder for damene også.) Så neste gang det henger en plakat ved veien om strikkecafe, synes jeg du skulle st(r)ikke innom. Det er verd turen.

Hanne

Kontingenten 2014

Vedlagt i dette nummeret ligger det giroblanketter for kontingenten 2014. Det blir det samme som før; kr 150 – i Norge og \$ 20 USA. Vi håper på rask innbetaling så vi får dekket utgiftene.

Vielse på kapellet

Vi gratulerer Marina Mariell Christensen fra Valvik og Kåre Birkemo fra Sola som ble viet i Skjernøy kapell lørdag 15. mars.

Paret er bosatt på Sola.

